

บทที่ 6

สรุปแนวทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวหลัก จังหวัดมุกเก็ด

6.1 แนวความคิดหลักในการกำหนดรูปแบบการใช้ที่ดินเพื่อการท่องเที่ยว

การกำหนดรูปแบบการใช้ที่ดิน เพื่อเป็นแนวทางในการใช้ที่ดินที่คาดว่าจะเหมาะสมกับชุมชนเทศบาลเมือง ชุมชนหาดป่าตอง ชุมชนหาดกะตะ - กระรน ชุมชนหาดราไวย์ ในอนาคตนี้ ได้ทำการกำหนดขึ้นจากรูปแบบ (Model) ตามที่ได้ศึกษามาแล้ว ในบทที่ 2 นำมาประกอบกับองค์ประกอบ 3 ข้อนี้คือ

6.1.1 สภาพการใช้ที่ดินของชุมชนเทศบาลเมือง หาดป่าตอง หาดกะตะ-กระรน และหาดราไวย์ โดยพิจารณาตำแหน่งที่ตั้งของสถานที่พักผ่อนแต่ละประเภท และความสัมพันธ์ที่เกี่ยวข้องของกิจกรรมเหล่านั้น ปัจจัยเหล่านี้จะแสดงแนวโน้มทิศทางการขยายตัวและรูปแบบการใช้ที่ดินในอนาคต

6.1.2 บทบาทของชุมชนในปัจจุบันและแนวโน้มในอนาคต โดยเฉพาะด้านกายภาพ แนวโน้มการขยายตัวของชุมชนในอนาคต

6.1.3 ศักยภาพพื้นที่ตามประเภทการใช้ที่ดินประเภทหลักของชุมชน จากการทำการวิเคราะห์ได้

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 6.1 แสดงจำนวน และขนาดของที่พักแรมเขตเทศบาลเมือง ชุมชนหาดป่าตอง ชุมชนหาดกะตะ-กะรน และชุมชนหาดราไวย์

ยุค	ขนาด	เทศบาลเมือง		ชุมชนหาดป่าตอง		ชุมชนหาดกะตะ-กะรน		ชุมชนหาดราไวย์	
		จำนวน	ห้องพัก	จำนวน	ห้องพัก	จำนวน	ห้องพัก	จำนวน	ห้องพัก
		อสังหาริมทรัพย์ ก่อนปี 2517	A	1	200	-	-	-	-
	B	2	254	1	102	-	-	-	-
	C	8	290	2	104	2	79	3	47
		11	744	4	206	2	79	4	307
อสังหาริมทรัพย์ การท่องเที่ยว 2518-2528	A	-	-	-	-	-	-	-	-
	B	1	175	1	128	2	250	-	-
	C	5	136	17	462	13	411	1	14
		6	311	18	590	15	661	1	14
	A	-	-	4	1164	3	765	-	-
2528	B	-	-	2	222	-	-	1	108
	C	7	174	24	645	13	211	8	240
		7	174	30	2031	16	976	9	348
	A	1	250	4	808	1	470	-	-
2529-2533	B	3	404	1	100	1	120	-	-
	C	17	808	12	258	20	603	-	-
	รวม	21	1462	17	1226	22	1193	-	-
รวมทั้งหมด		45	2691	69	4053	55	2909	14	669

- หมายเหตุ : ขนาดของโรงแรมที่พัก
- A = มากกว่า 200 ห้อง
- B = 100 - 199 ห้อง
- C = น้อยกว่า 99 ห้อง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

6.2 การพิจารณารูปแบบและองค์ประกอบการใช้ที่ดินเพื่อการท่องเที่ยว

เพื่อนำแนวความคิดเกี่ยวกับรูปแบบการใช้ที่ดิน (Land Use Model) มาพิจารณาประกอบพบว่า รูปแบบที่เหมาะสมกับสภาพชุมชนเขตเทศบาลเมือง หาดป่าตอง หาดกะตะ - กะรน หาดราไวย์ โดยการใช้ที่ดินพาณิชย์กรรม (Commercial Area) เป็นหลักในการพิจารณา เพราะเป็นประเภทการใช้ที่ดินที่สำคัญที่สุดของชุมชนทั้ง 4 โดยกำหนดให้รูปแบบการใช้ที่ดินเพื่อการท่องเที่ยวของจังหวัดภูเก็ต เป็นแบบหลายศูนย์กลาง (Multiple Nuclei Model or Poly Centric) เทศบาลเมืองทำหน้าที่ศูนย์กลางพาณิชย์กรรม ศูนย์ราชการ และบริการสาธารณูปโภค สาธารณูปการ ชุมชนหาดป่าตอง ทำหน้าที่เป็นศูนย์กลาง การท่องเที่ยวพักตากอากาศแบบสนกสนาน และสถานเริงรมย์ ชุมชนหาดกะตะ - กะรน ทำหน้าที่ศูนย์กลางการท่องเที่ยวพักตากอากาศแบบสงบเงียบ และเล่นน้ำทะเล ส่วนหาดราไวย์ควรกำหนดให้เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวประเภทศิลปะ วัฒนธรรม

เมื่อได้รูปแบบ Model และแนวความคิดเกี่ยวกับการใช้ที่ดินประเภทต่าง ๆ ในเรื่องการทำเลที่ตั้งที่เหมาะสม (จากบทที่ 2) นอกจากนี้นำมาพิจารณาประกอบกัน เพื่อเลือกรูปแบบเพื่อเป็นแนวทางการใช้ที่ดิน เพื่อการท่องเที่ยวในอนาคตของเขตเทศบาลเมือง หาดป่าตอง หาดกะตะ-กะรน และหาดราไวย์นั้น ได้พิจารณาประกอบในส่วนของการวางแผน (Planning) นั่นคือ การบรรลุเป้าหมายของวัตถุประสงค์ของการศึกษา (Goal Achievement) ซึ่งวัตถุประสงค์การศึกษาเพื่อหาแนวทางการใช้ที่ดิน ชุมชนเทศบาลเมือง ชุมชนหาดป่าตอง ชุมชนหาดกะตะ - กะรน ชุมชนหาดราไวย์นี้ได้ทำการศึกษา และสรุปรวบรวมไว้ในบทที่ 5 เมื่อพิจารณาแต่ละด้านประกอบกันดังกล่าวแล้วพบว่า แนวทางรูปแบบการใช้ที่ดินที่เหมาะสมในอนาคต สำหรับชุมชนเทศบาลเมือง หาดป่าตอง ชุมชนหาดกะตะ - กะรน และหาดราไวย์ คือ รูปแบบหลายศูนย์กลาง (Multiple Nuclei Model) เพราะเป็นรูปที่มีความเป็นไปได้สูง เมื่อเปรียบเทียบกับการใช้ที่ดินปัจจุบันและตอบสนองวัตถุประสงค์การศึกษามากกว่ารูปแบบอื่น ๆ นอกจากนี้ยังเป็นรูปแบบที่เกิดจากการวางแผน มิใช่เจริญรอยตามยถากรรมหรือการเจริญแบบตามแนวแกน (Axial or Ribbon Development) โดยเป็นรูปแบบที่ส่งเสริมการประหยัดการใช้ทรัพยากรและพลังงานดังนี้

ก. การกำหนดศูนย์กลางรองที่เหมาะสม และพัฒนาให้เกิดความเจริญ ให้เกิดความเจริญ ให้ศูนย์กลางรองเหล่านั้นมีลักษณะชุมชนลุ่มขุมแบบพึ่งตนเองได้ โดยมีสิ่งบริการภายในชุมชนพร้อมเพรียง จะทำให้ประหยัดการเดินทางเข้าสู่ศูนย์กลางเมือง ผลกิจกรรมย่อยที่สามารถปฏิบัติในชุมชนย่อยได้ นอกจากกิจกรรมสำคัญ ๆ จึงคงไปใช้ในศูนย์กลางเดิม

ข. การขยายพื้นที่ชุมชน กำหนดให้อยู่ในบริเวณที่ไม่ไกลจากศูนย์กลางชุมชนเมืองปัจจุบัน เพื่อประหยัดในการสนองตอบสาธารณูปโภค สาธารณูปการ ซึ่งแทบทุกระบบจะต้องมีโครงข่ายออกจากศูนย์กลางชุมชนปัจจุบัน

ค. การขยายตัวของชุมชน ไม่กระจุกกระจายไกลจากศูนย์กลางมาก ทั้งศูนย์กลางหลักและศูนย์กลางรอง ให้มีการใช้ที่ดินกระจายตัวอย่างสม่ำเสมอไปทุกทิศทาง เพื่อระยะการเดินทางไปสู่ศูนย์กลางชุมชนสั้นที่สุด ทำให้ประหยัดพลังงาน

ง. บริเวณพื้นที่ที่ไม่มีศักยภาพในการพัฒนาใช้ประโยชน์ที่ดินไม่ควรส่งเสริมให้มีการขยายชุมชน เพราะจะสิ้นเปลืองในการลงทุนปรับปรุงพื้นที่สูง

6.3 แนวทางการใช้ที่ดินเพื่อการท่องเที่ยวของเทศบาลเมือง ชุมชนหาดป่าตอง ชุมชนกะตะ - กะรน และชุมชนราไวย์

การใช้ที่ดินของเทศบาลเมือง ชุมชนหาดป่าตอง ชุมชนกะตะ - กะรน และชุมชนราไวย์ควรที่จะสอดคล้องกับนโยบายพัฒนาใน บทที่ 5 ซึ่งจะเกิดขึ้นในอนาคต ทั้งบทบาทของสภาพชุมชนเองและนโยบายที่กำหนด โดยเตรียมพื้นที่รองรับกิจกรรมที่คาดว่าจะเกิดขึ้นของทั้ง 4 ชุมชนดังนี้

- การเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวและบริการภาคใต้ตอนบนและภาคใต้ตอนล่าง
- เป็นศูนย์กลางการคมนาคม ทางบก ทางเรือ และทางอากาศ
- เป็นศูนย์กลางของการศึกษาและสาธารณสุขภาคใต้ตอนบนและภาคใต้ตอนล่าง
- เป็นศูนย์กลางการค้าสินค้าส่งออกระดับภาค

6.4 การกำหนดที่ตั้งของธุรกิจที่หนักแรม

โดยคำนึงถึงความสัมพันธ์เกี่ยวเนื่องระหว่างธุรกิจที่หนักแรมแต่ละประเภทกับกิจกรรมอื่น ประกอบกับความต้องการด้านที่ตั้งของแต่ละประเภท

6.5 ผลการวิเคราะห์

จำนวนสถานประกอบธุรกิจที่หนักแรม และความต้องการการใช้ที่ดินเพื่อการท่องเที่ยวในอนาคต (จากบทที่ 5) โดยสรุปมีดังตารางที่จะนำผลการวิเคราะห์นี้ไปเป็นหลักในการกำหนดแนวทางการใช้ที่ดินเพื่อการท่องเที่ยวในขั้นตอนต่อไป

6.6 แนวทางการใช้ที่ดินเพื่อการท่องเที่ยว

ในเขตเทศบาลเมืองชุมชนหาดป่าตอง ชุมชนหาดป่าตอง ชุมชนหาดกะตะ-กะรน และชุมชนหาดราไวย์ในอนาคต รูปแบบการใช้ที่ดินเพื่อการท่องเที่ยวทั้ง 4 พื้นที่นั้น มีรายละเอียดเกี่ยวกับการใช้ที่ดินเพื่อการท่องเที่ยวดังนี้

- พื้นที่ธุรกิจที่พักแรมหลักของชุมชน ซึ่งเป็นที่พักแรมแบบเก่าแก่ (Down town) ในเขตเทศบาลได้แก่ โรงแรมขนาด A คือ โรงแรมถาวร ตั้งอยู่ที่ถนนรัชฎา อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต โรงแรมขนาด B คือ โรงแรมเนิร์ล ตั้งอยู่ที่ถนนมนตรี อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต โรงแรมขนาด C คือ โรงแรมออนออน ตั้งอยู่ที่ถนนพังงา อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต (ย่านศูนย์การค้าขุนเลิศโกศารักษ์) ในชุมชนหาดป่าตอง ได้แก่ โรงแรมขนาด B โรงแรมป่าตองบีช ตั้งอยู่ที่ถนนทิวังค์ ตำบลป่าตอง อำเภอเกาะภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต โรงแรมขนาด C คือ ภูเก็ตคานา ตั้งอยู่ที่ถนนทิวังค์ ตำบลป่าตอง อำเภอเกาะภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต (ย่านถนนวิมชายหาด บริเวณตอนกลางของอ่าว) ชุมชนหาดกะตะ - กะรน ได้แก่ โรงแรมขนาด C คือ โรงแรมกะตะอินน์ ตั้งอยู่ที่ 62/4 ถนนกะตะ ตำบลกะรน อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต ชุมชนหาดราไวย์ ได้แก่ โรงแรมขนาด A คือ โรงแรมภูเก็ตไฮร์แลนด์รีสอร์ท ตั้งอยู่แหลมกา ตำบลราไวย์ อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต โรงแรมขนาด C คือ โรงแรมพรหม ตั้งอยู่ที่ถนนวิเศษ ตำบลราไวย์ อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต เป็นย่านการค้าเก่าแก่ของธุรกิจที่พักแรมของชุมชน เพราะเป็นจุดกำเนิดของที่พักแรมของชุมชน เป็นปัจจัยดึงดูดให้เกิดการรวมตัวของชุมชน และการขยายตัวออกไป แม้ว่าจะเกิดย่านธุรกิจที่พักแรมใหม่ ๆ เกิดขึ้นในส่วนต่าง ๆ ของชุมชนก็ตาม ย่านธุรกิจที่พักแรมเหล่านี้ก็ยังเป็นย่านประกอบธุรกิจที่พักแรมที่สำคัญ

- พื้นที่ธุรกิจที่พักแรมรองของชุมชน ซึ่งเป็นที่พักแรมที่เป็นศูนย์กลางที่เกิดขึ้นใหม่ตามการขยายตัวของชุมชนที่พักแรมเก่าแก่ จากการวิเคราะห์การขยายตัวของชุมชนที่พักแรมเหล่านี้ พบว่า เหมาะสมแก่การพัฒนาส่งเสริมให้เป็นศูนย์กลางชุมชนใหม่ต่อไป เพราะเพิ่มความสามารถและขอบข่ายการบริการเพื่อสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวในอนาคตที่เพิ่มขึ้น และเป็นการลดการเดินทางมาใช้บริการของย่านเก่าแก่ของเมือง ย่านธุรกิจที่พักแรมรอง มีดังต่อไปนี้

- เขตเทศบาล โรงแรมขนาด A คือ โรงแรมเมโทรโปล ตั้งอยู่ที่ถนนมนตรี อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต โรงแรมขนาด C คือ โรงแรมมนตรี ตั้งอยู่เลขที่ 1/26 ถนนมนตรี อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต โรงแรมขนาด B คือ โรงแรมซีดี ถนนเทพกษัตรี อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต

- ชุมชนหาดป่าตอง โรงแรมขนาด A คือ โรงแรมป่าตองเมอร์ลิน 99/2 ถนนทิววงศ์ ตำบลป่าตอง อำเภอเกาะภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต โรงแรมขนาด B คือ โรงแรมคลื่นอันลามัน 77/1 ถนนทิววงศ์ ตำบลป่าตอง อำเภอเกาะภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต โรงแรมขนาด C คือ โรงแรมบ้านสโหย ถนนราษฎร์อุทิศ ตำบลป่าตอง อำเภอเกาะภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต

- ชุมชนหาดกะตะ - กระรน โรงแรมขนาด A คือ โรงแรมภูเก็ตอาเคเดียม หาดกะรน อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต โรงแรมขนาด B คือ โรงแรมกะรนวิลล่า 36/4 หาดกะรน อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต โรงแรมขนาด C คือ โรงแรมภูเก็ต โอเชียนวิลลอร์ท หาดกะรน อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต

- ชุมชนราไวย์ โรงแรมขนาด B คือ โรงแรมภูเก็ตฮอรัลด์ หาดในหาน ตำบลราไวย์ อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต โรงแรมขนาด C คือ บังกาโลจังเกิ้ลบีช วิลลอร์ท 11/3 ถนนวิค หาดในหาน ตำบลราไวย์ อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต

6.7 ข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวหลัก จังหวัดภูเก็ต

รูปแบบการใช้ที่ดินเพื่อการท่องเที่ยวเป็นเพียง Conceptual Diagram เท่านั้น มีใช้ผังการใช้ที่ดินเพื่อการท่องเที่ยว (Master Plan) ที่แน่นอนเป็นเพียงแนวทางกว้าง ๆ ที่มีความเหมาะสมตามหลักการศึกษาคือควรจะเป็นรูปแบบที่เสนอเป็นรูปแบบที่สนองวัตถุประสงค์ของการศึกษาหาแนวทาง รูปแบบการใช้ที่ดินเพื่อการท่องเที่ยวของเทศบาลเมือง ชุมชนหาดป่าตอง ชุมชนหาดป่าตอง ชุมชนกะตะ - กระรน และ ชุมชนหาดราไวย์ นอกจากนี้ศึกษามีข้อเสนอแนะ ในด้านการพัฒนาทางด้านกายภาพของชุมชนประกอบรูปแบบการใช้ที่ดิน เพื่อการท่องเที่ยวที่เสนอแล้วนั้น เพื่อตอบสนองวัตถุประสงค์ของแนวทางการใช้ที่ดินเพื่อการท่องเที่ยว ที่ทำการศึกษาให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้นดังนี้

- ก. ข้อเสนอแนะทางการจัดระเบียบการใช้ที่ดินเพื่อการท่องเที่ยว
- ข. ข้อเสนอแนะทางการคมนาคมขนส่ง
- ค. ข้อเสนอแนะทางการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม
- ง. ข้อเสนอแนะทางด้านสาธารณูปโภค สาธารณูปการ

ข้อเสนอแนะแนวทางการใช้ที่ดินเพื่อการท่องเที่ยวในเขตเทศบาลเมือง

จากลักษณะและปัญหาในเขตเทศบาลเมือง การจัดระเบียบการใช้ที่ดินเพื่อการท่องเที่ยวได้มีการวางแผนในเรื่องการขยายตัวของเมือง เป็นลักษณะหลายศูนย์ (Multiple Nuclei or Poly Centric) ปัจจัยต่าง ๆ ที่เป็นองค์ประกอบในด้าน สาธารณูปโภค สาธารณูปการ โครงข่ายการคมนาคมขนส่ง และการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม ตลอดจนเรื่องภูมิทัศน์เมืองได้มีการทำการศึกษาวางแนวทางในอนาคต เพื่อเป็นรูปแบบการใช้ที่ดินเพื่อการท่องเที่ยว เป็นลักษณะแผนโครงการแม่บท (Master Plan) เพื่อให้ชุมชนอื่น ๆ มีลักษณะที่คล้ายคลึงกับเขตเทศบาลเมือง แต่จากการตั้งข้อสังเกต ในเขตเทศบาลเมืองจะพบว่ามีตัวแปร (Factor) อื่น ๆ ที่เป็นผลกระทบทำให้เขตเทศบาลเมืองยังไม่สมบูรณ์มาก ตามทฤษฎี (บทที่ 2) ฉะนั้นในการวางแผนชุมชนอื่น ๆ ก็น่าจะทำการศึกษาปัญหาที่เกิดขึ้นในส่วนปัญหาหลักที่เกิดขึ้นในเขตเทศบาลเมือง นำไปแก้ไขปรับปรุง และหาแนวทางให้เกิดประโยชน์ในส่วนการใช้ที่ดินเพื่อการท่องเที่ยวในอนาคตต่อไป

- ข้อเสนอแนะทางด้านการจัดระเบียบการใช้ที่ดิน เพื่อการท่องเที่ยวในเขตเทศบาลที่ยังมีปัญหาคือ เช่น การใช้ที่ดินสำหรับที่โล่งว่างเพื่อรองรับการท่องเที่ยวในลักษณะการพักผ่อนและการกีฬาค่อนข้างจะสั้นลง ทั้งตำแหน่งที่ตั้งและองค์ประกอบปราศจากการดูแลเอาใจใส่ ทั้งด้านภูมิทัศน์และรูปลักษณะของที่ว่าง แนวโน้มการใช้ที่ดินเพื่อธุรกิจการท่องเที่ยว โรงแรม บังกาโล และกิจกรรมอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับกำลังขยายตัวอย่างสูง จะเป็นผลกระทบกับสภาวะแวดล้อม ในส่วนของการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม มีจางนาเห็นควรอนุรักษ์การก่อสร้าง สถาปัตยกรรม (ซีโน - โปดิกส์) บริเวณถนนกลาง ซึ่งบริเวณดังกล่าวจะมีนักท่องเที่ยว ที่ศึกษาเกี่ยวกับโครงสร้างทางสถาปัตยกรรมที่เก่าแก่ เพื่อนำไปศึกษาเปรียบเทียบกับงานทางด้านศิลปวัฒนธรรมของโลก ฉะนั้นการอนุรักษ์ศิลปะ

วัฒนธรรมในส่วนนี้ก็น่าจะเป็นเอกลักษณ์ของเมืองที่เกิดขึ้นในอนาคต โครงข่ายระบบถนนสายหลักและสาขารอง ได้ถูกจัดวางไว้ค่อนข้างเหมาะสม แต่ยังคงขาดความเชื่อมโยงที่เป็นระบบในถนนสาขารอง และมีบางส่วนที่เป็นจุดคอขวดอันตรายที่ก่อให้เกิดอุบัติเหตุค่อนข้างจะตลอดเวลา บริเวณถนนเทศบาลตรี, ถนนอ้อมเมือง (By Pass) การแบ่งประเภทและถนนของแต่ละสายยังไม่ชัดเจน และไม่สอดคล้องกับกิจกรรมต่าง ๆ ที่อยู่บนถนนนั้น ๆ ถนนหนทางทั้งสองฝากถนนเป็นแหล่งกิจกรรมของชีวิตคนกลางคืน และสถานเริงรมย์

เปิดถนนบางสายเพื่อใช้เป็นทางเดินเท้า สดอุบัติเหตุ เช่น บริเวณถนนกลาง มีสถานีขนส่งที่ขนาดเล็กไม่เหมาะสมกับจำนวนนักท่องเที่ยวที่มาใช้บริการ พิจารณาเห็นควรขยายออกไปบริเวณตรงข้าม หน้าโรงแรมซิลเวอร์เซนต์ไกล์สามแยก (ถนนเทพกษัตริย์ - ถนนอ้อมเมือง) เพราะจะเป็นการแบ่งเบาความคับคั่งของการจราจรในเขตเทศบาลเมือง ขาดการวางแผนและประสานงานเรื่องระบบประปา ที่จะรองรับการขยายตัวของชุมชน เช่น บริเวณถนนมนตรี, ถนนภูเกิด, ถนนพูนผล ในฤดูกาลท่องเที่ยว การระบายน้ำหลาก ไม่ครบวงจรทุกแนวถนน ขนาดท่อและคลองระบายมีขนาดเล็กก่อให้เกิดภาวะน้ำท่วมฉับพลันอย่างรุนแรง เช่น บริเวณแกว่น้ำ (สี่แยกถนนกลาง - เทพกษัตริย์) สามแยก (ถนนเทพกษัตริย์ - ถนนโกมารทีปาร, ถนนเทพกษัตริย์ - ถนนนคร) บริเวณหน้าโรงแรมภูเกิดวิทยาลัย, โรงเรียนสตรีภูเก็ตต่อเนื่องกับบริเวณแกว่น้ำ (ดังกล่าวแล้วในข้างต้น) การจัดเก็บขยะมีปริมาณถึงรองรับไม่เพียงพอ รูปแบบที่ใช้และวัสดุที่ติดตั้งไม่เหมาะสม บ่อพักน้ำเสียมีขนาดเล็กไม่สามารถรองรับการขยายตัวของชุมชนในอนาคต และอยู่ในพื้นที่ลุ่มที่อาจเกิดน้ำท่วม ถนนพูนผล ซอย 1, ซอย 3, ซอย 5, ซอย 7 ตลอดแนวถนนขาดแคลนระบบการสื่อสารที่สมบูรณ์แบบทางด้านโทรศัพท์ ทั้งบุคลากรและการให้บริการที่ทั่วถึง จากการพิจารณาปัญหาต่าง ๆ ในเขตเทศบาล มีความเชื่อมโยงและสัมพันธ์ทั้งระบบที่สมบูรณ์ในเขตชุมชนอื่นต่อไป ดังแสดงในตาราง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 6.2 ข้อเสนอแนะทางการจัดระเบียบการใช้ที่ดินเพื่อการท่องเที่ยว

ชุมชนหาดป่าตอง	ชุมชนหาดกะรน	ชุมชนหาดกะตะ	ชุมชนหาดราไวย์
<p>การแบ่งอำนวยการใช้ที่ดินแต่ละประเภทค่อนข้างสับสนและไม่ชัดเจน โดยเฉพาะบริเวณถนนทิววงศ์ ถนนราซอกที ถนน 200 ปี ซอราซอกที ซอสวัสดิ์วิทย์ และซอกสองบางลาใหญ่ (ถนนสาย 1, 2 และถนนซอย) ไม่มีการแบ่งแยกกิจกรรมออกจากกันอย่างเด่นชัด ซึ่งเป็นผลก่อให้เกิดความเดือดร้อนรำคาญแก่กันและกัน เช่น ผลกระทบจากกิจกรรมบาร์เบียร์ต่อโรงแรมต่าง ๆ ที่อยู่ใกล้เคียง เช่น โรงแรมบ้านสโโขท เป็นต้น</p> <p>แนวโน้มการใช้ที่ดินเพื่อธุรกิจการท่องเที่ยว โรงแรม บังกาโล และกิจกรรมอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกำลังขยายตัวอย่างสูงบริเวณพื้นที่ระหว่างถนนสาย 2, และสาย 3 ซึ่งเป็นพื้นที่ค่อนข้างราบลุ่ม ล้อมจะส่งผลกระทบต่อสภาพแวดล้อม อาทิ การระบายน้ำ ตะกอนดิน มลพิษด้าน</p>	<p>- การแบ่งอำนวยการใช้ที่ดินแต่ละประเภทค่อนข้างชัดเจนและแยกออกจากกันอย่างอิสระ เช่น อำนวยการใช้ที่ดินโรงแรมและกิจกรรมอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องจะเกาะตัวอยู่ตามแนวถนนเลียบหาด จะมีปะปนอยู่บ้าง ก็เพียงบังกาโลบางกลุ่มที่เกาะตัวไปตามแนวเนินจดด้านทิศเหนือของหาดกับกลุ่มอาคารที่อยู่อาศัย</p> <p>- แนวโน้มการใช้ที่ดินเพื่อธุรกิจการท่องเที่ยวในลักษณะของโรงแรม บังกาโล และอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกำลังขยายตัวอย่างสูงเช่นเดียวกับป่าตอง และสอดคล้องไปเป็นกลุ่ม ๆ ระหว่างโครงการขนาดใหญ่และพื้นที่สวนฮวงมาธา โดยปราศจากการควบคุมด้าน</p>	<p>- การแบ่งอำนวยการใช้ที่ดินแต่ละประเภทจะปะปนกัน แต่ไม่ส่งผลกระทบต่อกันและกันมากนัก เนื่องจากการพัฒนาฯ ยังไม่เข้มข้น และซับซ้อน</p> <p>อย่างไรก็ตาม และยังเป็นลักษณะการกระจายเป็นกลุ่ม ๆ เช่น บาร์เบียร์ ธุรกิจโรงแรมและกลุ่มการค้า เป็นต้น</p> <p>- แนวโน้มการใช้ที่ดินเพื่อธุรกิจการท่องเที่ยวกำลังขยายตัวอย่างสูงเช่นกัน และสอดคล้องไปตามพื้นที่ที่มีศักยภาพในการพัฒนา และมีคุณค่าทางด้านสุนทรียภาพสูง ส่วนโครงการขนาดเล็ก เช่น บังกาโล มักจะ</p>	<p>- ธุรกิจโรงแรม ร้านอาหารขนาดเล็ก บาร์เบียร์ เกาะกลุ่มกันอยู่ตามแนวถนนเลียบหาด ไม่ส่งผลกระทบต่อกันและกันมากนัก</p> <p>- แนวโน้มการใช้ที่ดินเพื่อธุรกิจท่องเที่ยวกำลังขยายตัวอย่างสูงในธุรกิจ มัคคาदार ร้านอาหาร ซอกทะเล</p> <p>- การใช้ที่ดินสำหรับที่โล่งว่างเพื่อการพักผ่อน ล่าซารแซน</p>

ชุมชนหาปลาตอง	ชุมชนหาตะกน	ชุมชนหาตะคะ	ชุมชนหาตราไวถ์
<p>น้ำ และระบบนี้เดินโดย ภาพรวม การใช้ที่ดินเพื่อการอยู่อาศัย ส่วนใหญ่จะเกาะตัวไปตามแนว ถนนลาด 3 และมีแนวโน้มนะ เป็นไปในลักษณะนี้ โดยปราศ จากการควบคุมระยะวัน และ ความสูงของอาคารที่เหมาะสม การใช้ที่ดินสำหรับที่โล่งว่าง เพื่อรองรับการท่องเที่ยวใน ลักษณะนี้ โดยปราศจากการ ควบคุมระยะวันและความสูง ของอาคารที่เหมาะสม การใช้ที่ดินสำหรับที่โล่งว่างเพื่อ รองรับการท่องเที่ยวในลักษณะ ของการพักผ่อนและการกีฬา ค่อนข้างสับสนทั้งตำแหน่งที่ตั้ง องค์ประกอบและปราศจากการ ดูแลเอาใจใส่ทั้งด้านภูมิทัศน์และ รูปลักษณ์ของที่ว่าง</p>	<p>ความสูงของอาคาร อัน ส่งผลกระทบต่อทัศนียภาพ - การใช้ที่ดินเพื่อการอยู่อาศัยจะเกาะตัวไปตาม แนวถนนลาดในทั้งสองฝาก และสอดแทรกไปในสวน ทางพารา นี้หากที่นับเป็น เมืองขาดความเป็น ระเบียบในเรื่องระยะวัน จากแนวถนนเท่านั้น - การใช้ที่ดินสำหรับที่โล่ง ว่าง ยังไม่สับสนเท่า ป่าตอง จะมีอยู่บ้างเพียง สองบริเวณ คือ วงเวียน คอนเหื้อและตอนใต้สุด ของหาดที่มีธุรกิจการค้า แบบรถเข็น ล้อเลื่อนและ เพิ่งชั่วคราวเข้าไปใช้พื้นที่ อย่างไม่มีการจัดระเบียบ ที่เหมาะสม</p>	<p>เกาะตัวไปตามแนว ถนนลาดหลักที่มีอยู่ เนื่องลาดเดี่ยวของ อ่าวทะเลน้อย - การใช้ที่ดินสำหรับที่ โล่งว่าง เพื่อการ พักผ่อนสำหรับ สาขาวชนดักจ่ากั บริเวณและเวลาใน การเข้าใช้พื้นที่ เนื่องจากโรงแรม ขนาดใหญ่บางแห่งเข้า ไปก่อสร้าง ปิดขาด เนินเขา หน้าผา โดยสิ้นเชิง ออกวัน บริเวณหาดตะคะใหญ่ เท่านั้นที่น้อจะเข้าไป ใช้พื้นที่ได้บ้าง</p>	<p>เป็นไปอย่าง เหมาะสม ออกวันบริเวณ อ่าวเลน ซึ่ง เป็นที่ตั้งของ โรงแรม กอร์ซคลับ ปิดขาดเนินเขา โดยสิ้นเชิง</p>

ตารางที่ 1 ข้อเสนอแนะทางด้านการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม

ชุมชนหาดป่าตอง	ชุมชนหาดกะรน	ชุมชนหาดกะตะ	ชุมชนหาดราไวย์
<p>- ลักษณะของปัญหาที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อมนั้น ส่วนใหญ่ในด้านโครงสร้างทางสถาปัตยกรรมเป็นลักษณะที่เป็นแบบสมัยใหม่ (Modern)</p>	<p>- ลักษณะปัญหาเช่นเดียวกับชุมชนหาดป่าตอง</p>	<p>- ลักษณะปัญหาเช่นเดียวกับชุมชนหาดกะรน</p>	<p>- ชนกลุ่มน้อย "ชาวเล" กำลังถูกเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตจากการรับเอาเทคโนโลยีใหม่ ๆ เข้าไป โดยขาดการบูรณาการที่เหมาะสม</p> <p>- ชาวเมืองได้เข้าไปตั้งถิ่นฐานปะปนและสร้างที่พักอาศัย ประกอบธุรกิจการค้าในบริเวณชุมชน ทำให้รูปแบบเกี่ยวกับอาคารก่อสร้างทางสถาปัตยกรรม และมีทัศนียภาพของชุมชนขาดความเป็นเอกลักษณ์</p>

ตารางที่ 6.4 ข้อเสนอแนะทางด้านการคมนาคมขนส่ง

ชุมชนหาคป่าตอง	ชุมชนหาคกระน	ชุมชนหาคกะตะ	ชุมชนหาคราไวย์
<p>- โครงข่ายระบบถนนสายหลักและสายรองได้ถูกจัดวางไว้ค่อนข้างเหมาะสม แต่ถึงขาดความเชื่อมโยงที่เป็นระบบในถนนสายรองและถนนสายย่อย</p> <p>- ขนาดเขตทางไม่เหมาะสมและล้นน้ำเสมอ ก่อให้เกิดปัญหาด้านการจราจรและอุบัติเหตุได้บ่อยครั้งในช่วงฤดูกลางท่องเที่ยว โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่มีปัญหาด้านเด่นชัดคือถนนสาย 1 สาย 2 ช่วงระหว่างซอยราชอุทิศและซอยทิวังค์</p> <p>- จุดที่ค่อนข้างอันตรายที่ก่อให้เกิดอุบัติเหตุค่อนข้างจะตลอดเวลาเนื่องจากทัศนวิสัยไม่ดีคือ ส่วนที่เป็น T-intersections ของถนนขารวมกับถนนทิวังค์ และถนนขารวมกับถนนนิคิษฐ์บริเวณหน้าวัด</p> <p>- ถนนสายรองบางสายไม่สามารถใช้ได้ทุกฤดูกาล คือ ถนนซอย, สวัสดิ์วิสุทธิที่เป็นถนนที่เชื่อมต่อ</p>	<p>- โครงข่ายระบบถนนสายหลักคือ ถนนเลียบหาคและถนนสายใน (ทางหลวงจังหวัดหมายเลข 4028) ถูกจัดวางไว้ค่อนข้างเหมาะสม แต่ขาดความเชื่อมโยงที่เป็นระบบในระดับถนนสายรองและสายย่อย เมื่อเปิดพื้นที่สภาพถนนสายย่อยที่เกิดขึ้นในปัจจุบันเป็นลักษณะที่เกิดขึ้นพร้อมกับโครงการต่าง ๆ จึงทำให้ขาดมาตรฐานทั้งขนาดเขตทางจุดเชื่อมต่อที่เหมาะสมทั้งที่ตั้งและองศา</p> <p>- ถนนเลียบหาคมีเขตทางที่คับแคบ ไม่มีทางเท้า ผิวพื้นไม่ล้นน้ำเสมอ และอยู่ในระดับที่ต่ำไม่สามารถมองเห็นทัศนียภาพของเวียงอ่าวกระนได้ เนื่องจากแนวสันทรายอกคว่ำ</p>	<p>- โครงข่ายระบบถนนสายหลักและสายรองค่อนข้างเหมาะสม แต่ขาดความเชื่อมโยงที่เป็นระบบ สภาพถนนสายย่อยที่โครงการพัฒนาต่าง ๆ นำเข้ามาเชื่อมกับถนนสายหลัก จึงแตกต่างกันมากมายทั้งขนาดเขตทางและวัสดุผิวพื้น</p> <p>- ถนนสายรองที่เลียบหาคกะตะใหม่ ขนาดเขตทางผิวพื้นไม่เหมาะสมและไม่สามารถใช้ได้สะดวกทุกฤดูกาล</p> <p>- เนื่องจากแนวถนนสายหลักค่อนข้างให้ลัดเลาะไปตามเส้นระดับความสูงต่ำ จึงทำให้ถนนบางบริเวณมีความลาดชันสูง ทัศนียภาพไม่</p>	

ชุมชนลาดพร้าว	ชุมชนหาคะรุน	ชุมชนหาคะตะ	ชุมชนหาคะไร่
<p>ระหว่างถนนสาย 1, 2 และ 3 ที่ถูกถมวาระน้ำท่วมขังและน้ำทกลานในช่วงฤดูฝน ทั้งนี้เนื่องจากข้อสายนี้ออกตัวตั้งฉากกับความลาดชันและแนวร่องน้ำธรรมชาติ</p> <p>ขนาดเขตทางถนนสาย 3 ค่อนข้างแคบ ไม่มีทางเท้า อาจก่อให้เกิดอันตรายต่อคนเดินเท้า ความไม่สะดวกต่อผู้ใช้รถจักรยานยนต์และไม่คล่องตัว สำหรับรถบริการขนาดใหญ่ เช่น รถดับเพลิง รถเก็บขยะ เป็นต้น</p> <p>ผิวพื้นถนนทุกสายออกเว้นถนนที่วิ่งค้ำพุงได้รับการปรับปรุงให้เหมาะสมและสามารถใช้ได้ทุกฤดูกาล</p> <p>การแบ่งประเภทและหน้าที่ของถนนแต่ละสายยังไม่ชัดเจนและสอดคล้องกับกิจกรรมต่าง ๆ ที่อยู่บนถนนนั้น ๆ เช่น ซอยคลองบางลำโพงที่บริเวณสองฟากถนนเป็นแหล่งกิจกรรมของชีวิตคนกลางคืนและสถาน</p>	<p>ค่อนข้างสูง</p> <ul style="list-style-type: none"> - จุดที่ค่อนข้างอันตรายทำให้เกิดอุบัติเหตุบ่อยครั้งคือบริเวณโค้งหักข้อศอก - หน้าวัดที่ควรมีการแก้ไขทั้งด้านทัศนวิสัยและป้ายเตือนภัย - แนวถนนเลียบหาดบริเวณคอนกรีตที่ต่อเชื่อมเป็นถนนวงแหวนบริเวณแหลมเกาะจะถนน้ำหลากเซาะทำลายอย่างรุนแรงในช่วงฤดูฝน เพราะไปปิดกั้นแนวร่องน้ำธรรมชาติ - ถนนสายในที่มีกลุ่มอาคารอยู่อาศัยเกาะตัวอยู่อย่างหนาแน่น เขตทางกว้างมีไหล่ทางทั้งสองข้าง แต่บางบริเวณที่เป็นกลุ่มกิจกรรมที่ค่อนข้างหนาแน่นมาก ควรมีการยกระดับทางเท้าให้แตกต่างกับผิวจราจรเพื่อความปลอดภัยของผู้ใช้ทางเท้าในการ 	<p>สามารถใช้ความเร็วหรือเคลื่อนที่ได้สะดวก</p> <ul style="list-style-type: none"> - ถนนสายในที่มีกลุ่มอาคารที่อยู่อาศัยเกาะตัวอยู่อย่างหนาแน่น - ขนาดเขตทางและผิวพื้นไม่เหมาะสมและไม่มีทางเท้า - ไม่มี OFF-STREET PARKING โดยเฉพาะบริเวณที่เป็นกลุ่มกิจกรรมบาร์เบียร์หรือจุดชมวิวที่สว่างงามของอ่าวกะตะใหญ่และอ่าวกะตะน้อย - STREET LIGHT และ STREET FURNITURES ยังไม่เพียงพอและไม่มีเลขและขาดการออกแบบที่เป็นเอกลักษณ์ - ไม่มี BUS STOP หรือที่จอดรถรับส่งผู้โดยสารที่ชัดเจน จึงก่อให้เกิดความสับสน 	

ตารางที่ 6.5 ข้อเสนอแนะทางด้านสาธารณสุขโรค สาธารณูปการ

ชุมชนขาดป่าดอง	ชุมชนขาดกะรุน	ชุมชนขาดกะตะ	ชุมชนขาดไร่ไถ่
<p>ให้บริการไม่ทั่วถึง โดยเฉพาะเรื่องไฟฟ้าและประปาตามแนวถนนสาย 3 และถนนซอยที่เกิดขึ้นใหม่</p> <p>ประชากรในพื้นที่ไม่นิยมใช้น้ำประปา ยกเว้นธุรกิจโรงแรมใหญ่ ๆ</p> <p>ขาดแหล่งน้ำประปาในฤดูแล้ง</p> <p>ขาดการวางแผนและประสานงานเรื่องระบบประปาที่จะรองรับการขยายตัวของชุมชนในอนาคต</p>	<p>ลักษณะของปัญหา เช่นเดียวกับป่าดองและรุนแรงกว่า</p>	<p>ลักษณะของปัญหา เช่นเดียวกับป่าดองและกะรุน แต่รุนแรงน้อยกว่าป่าดองและกะรุน</p>	<ul style="list-style-type: none"> - ช่างทาดบริเวณทำเรือสกปรก - ถึงรองรับขยะไม่มี - เชื้อนกมันตักกน้ำทะเลเกิดเขื่อน้ำทิ้งสาย - บริเวณแหลมพรหมเทพ - บ้านคำ ผงลอยทิ้งขยะไว้ - หลังบ้าน ควรมีการจัดเก็บไป - กำจัดที่อื่น - นักท่องเที่ยวทิ้งขยะ - เกือบกลาด - บริเวณหน้าผา - แหลมพรหมเทพ - ควรมีการประชาสัมพันธ์ - ขอความร่วมมือและเตรียมถัง
<p>การระบายน้ำหลากไม่ครบวงจรทุกแนวถนนและขนาดท่อระบายน้ำมีขนาดเล็ก ก่อให้เกิดสภาวะน้ำท่วมขังบนดินได้อย่างรุนแรง เช่น บริเวณซอยคลองบางลูกใหญ่</p> <p>ท่อระบายน้ำอุดตันเนื่องมาจากสาเหตุดินเลนและน้ำทะเลเนื้ทวารวมมาทับถม</p> <p>การระบายน้ำรวมชาติที่ขนาน</p>	<p>การระบายน้ำหลากเป็นไปในลักษณะเฉพาะโครงการและตามธรรมชาติ</p> <p>- แนวระบายน้ำรวมชาติ</p> <p>ดินขึ้น และตกเข็งเบนทิศทาง</p> <p>- ไม่มีท่อระบายน้ำเสียและข้อบำบัดน้ำเสียรวม</p> <p>ยกเว้นเฉพาะโครงการเท่านั้น</p>	<p>ลักษณะของปัญหา เช่นเดียวกับกะรุน แต่มีลักษณะรุนแรงน้อยกว่ากะรุน</p>	<ul style="list-style-type: none"> - บริเวณหน้าผา - แหลมพรหมเทพ - ควรมีการ - ประชาสัมพันธ์ - ขอความร่วมมือ - และเตรียมถัง

ชุมชนหาปลาทอง	ชุมชนหากระรอน	ชุมชนหากระตะ	ชุมชนหาตราไวก้อ
<p>ไปกับแนวถนนลาด 2 ดันเขิน ปกติลมไปพัดตะกอนดิน ทราบ วัสดุตกค้างและวัชพืช ก่อให้เกิดทั้งทัศนอรรถาและไม้ค้ำอง คิวในการระบอบน้ำ</p> <p>- บ่อบำบัดน้ำเสีย (OXIDATION POND) มีขนาดเล็กไม่สามารถรองรับการชดเชยคิวของชุมชนได้ ในระยะยาว และอยู่ในพื้นที่ลุ่มที่ อาจจะทำให้สภาพน้ำท่วมบริเวณ นี้และจะมีผลกระทบต่อบริเวณ ข้างเคียง</p> <p>- ถังรองรับขยะ ไม่เพียงพอ รูปแบบ วัสดุที่ใช้และตำแหน่ง ที่ตั้งไม่เหมาะสม</p> <p>- การจัดเก็บไม่สมบูรณ์ เพราะ ขาดอุปกรณ์ถ่ายพาชนะและ บุคลากร</p> <p>- การกำจัดทำแบบแก๊สโซล่า เจาะหน้าขาดหลักการที่ถูกต้อง ทางวิชาการ ทางสาธารณสุข และสิ่งแวดล้อม</p>	<p>- พื้นที่รับน้ำ (LAGOON) ที่ อยู่หลังแนวสันทรายดินเขิน และเกิดมลพิษด้านน้ำและ ทางสาธา</p> <p>ลักษณะของปัญหา เช่นเดียวกับป่าตอง แต่ความรุนแรง น้อยกว่า</p>	<p>ลักษณะของปัญหา เช่นเดียวกับป่าตอง และกระตะ</p>	<p>รองรับขยะ ให้เพียงพอ</p>

ชุมชนหาคป่าดอง	ชุมชนหาคกระวน	ชุมชนหาคกะตะ	ชุมชนหาคราไว้อ์
ชาติแคว้นระบบการสื่อสารที่ สมบูรณ์แบบทั้งด้านไปรษณีย์ โทรเลข โทรศัพท์ เทเลกราฟ วิทยุ โทรทัศน์ ขดลสาร และการให้ ข้าราชการที่ปฏิบัติงาน	ลักษณะของปัญหา เช่นเดียวกับป่าดอง แต่รุนแรงกว่า	ลักษณะของปัญหา เช่นเดียวกับ ป่าดองและกระวน	

 ศูนย์วิทยทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 6.๒ ข้อเสนอแนะทางด้านสาธารณสุขโลก สาธารณูปการ

ชุมชนหาปลาตอง	ชุมชนหาดกระรอน	ชุมชนหาดกะตะ	ชุมชนหาควาไวยี่
<p>ชาววิไลนินฉิวที่ใช้ปูทางเท้าที่เหมาะสม (ยกเว้นบางคอนของถนนเลียบหาด) ค่อสภาพดินฟ้าอากาศ</p> <p>จะแครงปิดท้อและทางระบายน้ำ</p> <p>ขาดการออกแบบที่ให้อุปโภคบริโภค</p> <p>น้ำสนใจและชวนมอง</p> <p>บริเวณนี้ที่ตอนเหนือของหาดที่เป็นที่ลาดชัน เนินเขา โขดหิน ไม่มีบันได ทางลาด หรือบันไดลาดที่ให้อันมาเชื่อมเอียงเข้า</p> <p>ลักษณะพื้นที่ได้สะดวก</p> <p>พื้นที่บริเวณชายหาดตอนบนขาดที่นั่งเงิน (SEATING) ทั้งแบบมีพนักพิงและไม่มีพนักพิง</p> <p>ที่ปลูกต้นไม้และกระถางต้นไม้มีน้อยมากเท่าที่มีอยู่ถึงขาดความเหมาะสมเรื่องต้นไม้ วัสดุที่ใช้ทำกระถาง และการจัด</p> <p>จัดหาวะที่เหมาะสมและสอดคล้องกับสิ่งอื่น ๆ ที่อยู่ใกล้เคียง</p> <p>ไฟฟ้าให้แสงสว่างอาคารที่สำคัญและควรเน้น เช่น อาคารให้</p>	<p>ชาววิไลนินฉิวทางเท้าที่เหมาะสมยกเว้นบางบริเวณของโรงแรมใหญ่ ๆ</p> <p>ขาดประติมากรรมที่บังบอกถึงตำแหน่งที่น่าสนใจ เช่น วงเวียน เป็นต้น</p> <p>ลักษณะของสะพานที่ข้าม LAGOON หลังแนวลิ้นทรายทรุดโทรมและให้ความรู้สึกที่เป็นที่หันองจาด</p> <p>พื้นที่บริเวณชายหาดขาดที่นั่งเล่นทั้งสองลักษณะ</p> <p>เช่นเดียวกับป่าตอง</p> <p>ที่ปลูกต้นไม้และกระถางต้นไม้บริเวณที่สาธารณะยังมีน้อย</p> <p>ลักษณะของปัญหา เช่นเดียวกับป่าตอง</p>	<p>ชาววิไลนินฉิวทางเท้าที่เหมาะสม ยกเว้นบางบริเวณของโรงแรมใหญ่ ๆ</p> <p>พื้นที่บริเวณชายหาด</p> <p>ที่นั่งเล่นทั้งสองลักษณะ</p> <p>เช่นเดียวกับป่าตองและกระรอน</p> <p>ที่ปลูกต้นไม้และกระถางต้นไม้ บริเวณที่สาธารณะยังมีน้อย</p> <p>ลักษณะของปัญหา รุนแรงกว่าป่าตอง</p>	<p>ช่วงตอนเกินเวลาที่นักท่องเที่ยวไปชุมนุมกันเพื่อชมพระอาทิตย์ตกที่แหลมพรหมเทพมีความคับคั่งของยานพาหนะควรจำกัดกำลังเจ้าหน้าที่ตำรวจให้เพียงพอ เพื่อความเป็นระเบียบเรียบร้อยและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน</p>

ชุมชนขาดป่าตอง	ชุมชนขาดกะรน	ชุมชนขาดกะตะ	ชุมชนขาดราไวย์
<p>บริการผ่านความปลอดภัยของ ตำรวจ โรงพยาบาลป่าตองไม่ เพียงพอและชัดเจนและไม่ สามารถมองเห็นได้เด่นชัดใน ระยะไกล</p> <p>ขาดแคลนไฟฟ้าให้แสงสว่างแก่ มิมิทัน โทกเฉพาะบริเวณ ขาดหลอดไฟบนอย่างสิ้นเชิง - ไม่มีไฟฟ้าให้แสงสว่างทางเท้า โคมเฉพาะเพื่อแจ้งต่อการ ลาดตระเวนจากไฟฟ้าให้ แสงสว่างตามแนวกถนน และ อาคารเท่านั้น</p> <p>- ตู้โทรศัพท์ตั้งอยู่ในตำแหน่งไม่ เหมาะสมของบริเวณทางแยก และเกิดขวางทางสัญจรไปมา</p> <p>- ตู้ไปรษณีย์ขนาดเล็ก แม้ว่าจะพอด กันตามความเป็นจริงแล้วตู้ ไปรษณีย์ที่ทาสีแดงและกินโตด เด่นไม่ค่อยจะมีคนนำทางมิมิทัน มากนัก และให้ความรู้สึกที่ ไม่ค่อยเป็นมิตรต่อบริเวณ ถึงรองรับขยะ ตำแหน่งที่ตั้ง</p>	<p>แต่อยู่ในระดับรุนแรงกว่า</p> <p>ลักษณะของปัญหา เช่นเดียวกับป่าตอง แต่อยู่ในระดับรุนแรงกว่า</p>	<p>และกะรน</p> <p>ลักษณะของปัญหา รุนแรงกว่าป่าตอง และกะรน</p>	

ชุมชนหาป่าทอง	ชุมชนหากระวน	ชุมชนหากระพะ	ชุมชนหาตราไวก๋
<p>วิถีที่ใช้สืบทอดยังไม่เหมาะสม ไฟฟ้าให้แสงสว่างตามแนวถนน ขาดการออกแบบที่เป็นมาตรฐาน ส่วนอื่นหนึ่งอันเดียวกัน ไม่ สอดคล้องและกลมกลืนกับสภาพ แวดล้อมและชาติระเบียนที่จะให้ อารมย์ของความเคลื่อนไหว บางพื้นที่ เช่นที่โล่งวิมพาดจะพบ เสาไฟอื่นโดดเด่นให้ความรู้สึกที่ กระด้างและไร้คุณค่าทางภูมิทัศน์ ขาดเครื่องประกอบถนนที่จำเป็น อาทิ จำนวนท่อดับเพลิงที่ เหมาะสม เครื่องหมายบนถนน ขอบ ถนนและขอบถนนที่ ลาดเอียงบางบริเวณและป่า นอกอาหารที่เหมาะสม</p>	<p>ลักษณะของปัญหา รุนแรงกว่าป่าทอง</p>	<p>ลักษณะของปัญหา รุนแรงกว่าป่าทอง และกระวน</p>	

ศูนย์วิทยพัทยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 6.6 ข้อเสนอแนะทางด้านการออกแบบและปรับปรุงภูมิทัศน์

ชุมชนหาคป่าตอง	ชุมชนหาคกระน	ชุมชนหาคกะตะ	ชุมชนหาคราไวย์
<p>- เป็นลักษณะของปัญหาที่ต่อเนื่องกับข้อเสนอแนะที่แจ้งขึ้นลักษณะของปัญหาและความยั่งยืนซึ่งที่ขาดการวางผังต้นไม้ (PLANNING PLAN) โดยเฉพาะบริเวณชายหาดและพื้นที่สาขาวและอื่น ๆ เช่น STREET CORRIDOR เป็นต้น ต้นไม้ที่พบเห็นเป็นต้นไม้ กลุ่มต้นไม้ที่ขึ้นเองตามธรรมชาติ และปลูกไว้เป็นเวลานาน โดยขาดการวางผังที่ช่วยเน้นถึงความเด่น ความสง่า ความกลมกลืนและเอกลักษณ์เฉพาะพื้นที่</p>	<p>- ขาดการวางผังต้นไม้ในลักษณะที่รุนแรงกว่าที่พบที่ป่าตอง</p>	<p>- ขาดการวางผังต้นไม้ในระดับที่รุนแรงยิ่งกว่าป่าตองและกระน</p>	<p>- ขาดการวางผังต้นไม้ในระดับที่รุนแรงยิ่งกว่าหาคป่าตองและหาคกะตะ - กระน แต่มีบริเวณที่เหมาะสมสำหรับประชาชนในท้องถิ่นใช้เป็นที่พักผ่อนหย่อนใจที่มีความเป็นอิสระกว่าหาคป่าตองหาคกระน และหาคกะตะ</p>

6.8 มาตรการในการปฏิบัติเพื่อพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวหลัก

ในการปฏิบัติให้ เป็นไปตามแบบแผนหรือแนวทางที่กำหนดเสนอแนะไว้นั้น จะต้องอาศัย มาตรการในด้านต่าง ๆ ร่วมกันประกอบด้วย

1. มาตรการด้านการผังเมือง
2. มาตรการด้านกฎหมาย
3. มาตรการด้านการเงิน
4. มาตรการด้านเจ้าหน้าที่บริหารหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

1. มาตรการด้านการผังเมือง

ก. การจัดวางผังเมืองรวม

การจัดวางผังเทศบาลตำบลชะอำ ควรจะพิจารณาถึงพื้นที่บริเวณใกล้เคียง ชุมชนปัจจุบันด้วย เพราะส่วนมากเป็นพื้นที่เหมาะแก่การเกษตร ดังรูปแบบแนวทางการใช้ที่ดินที่ เสนอแนะมานี้เพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดการใช้ที่ดินให้เหมาะสมกับพื้นที่ โดยมาตรการทาง กฎหมายที่จะใช้ในการควบคุมให้การใช้ที่ดินเป็นไปตามรูปแบบนี้ก็โดยการประกาศเป็นกฎกระทรวง ตามพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2518 จะทำให้สามารถกำหนดและบังคับให้การใช้ที่ดินมี รูปแบบตามที่ต้องการได้ โดยข้อกำหนดต่าง ๆ ที่ใช้ประกอบการพิจารณานั้นใช้ร่างข้อกำหนดการ ใช้ที่ดิน ซึ่งมีแนวทางมาจากข้อกำหนดการใช้ที่ดิน ซึ่งผ่านความเห็นชอบจากคณะกรรมการผังเมือง วันที่ 21 พฤศจิกายน 2521 โดยประกอบด้วยเขตการใช้ที่ดินดังนี้

1) ประเภทที่อยู่อาศัยหนาแน่นน้อย ใช้เพื่อการอยู่อาศัยเป็นส่วนใหญ่ การ สาธารณูปโภคและสาธารณูปการไม่น้อยกว่าร้อยละ 85 ของที่ดินประเภทนี้ในแต่ละบริเวณและห้าม การใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อกิจการต่อไปนี้

ก. โรงงานทุกประเภท เว้นแต่โรงงานที่ประกอบกิจการโดยไม่ก่อ เหตุรำคาญตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข ไม่เป็นมลพิษต่อชุมชนหรือสิ่งแวดล้อม

- ข. คลังเชื้อเพลิงเพื่อการขายส่ง
- ค. คลังวัตถุระเบิด
- ง. กำจัดมูลฝอยหรือสิ่งปฏิกูล

2) ประเภทที่อยู่อาศัยหนาแน่นปานกลาง ใช้ประโยชน์เพื่อการอยู่อาศัย การสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ ไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 ของที่ดินประเภทนั้นในแต่ละบริเวณ และห้ามใช้ที่ดินเพื่อกิจการดังต่อไปนี้

ก. โรงงานทุกประเภท เว้นแต่โรงงานที่ประกอบกิจการโดยไม่ก่อเหตุรำคาญตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข ไม่เป็นมลพิษต่อชุมชนหรือสิ่งแวดล้อม

ข. คลังเชื้อเพลิงเพื่อการขนส่ง

ค. คลังวัตถุระเบิด

ง. เลี้ยงม้า โค กระบือ สุกร หมู แกะ ห่าน เป็ด หรือไก่ เพื่อการค้าหรือก่อเหตุรำคาญตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข

จ. กำจัดขยะมูลฝอยหรือสิ่งปฏิกูล

3) ประเภทพาณิชย์กรรมและที่อยู่อาศัยหนาแน่นมาก ใช้พื้นที่เพื่อการพาณิชย์กรรมและที่อยู่อาศัย การสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ ไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 ของที่ดินประเภทนั้น ในแต่ละบริเวณและห้ามใช้ประโยชน์ในที่ดินดังต่อไปนี้

ก. โรงงานทุกประเภท เว้นแต่โรงงานที่ประกอบกิจการโดยไม่ก่อเหตุรำคาญตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข ไม่เป็นมลพิษต่อชุมชนหรือสิ่งแวดล้อม

ข. คลังเชื้อเพลิงเพื่อการขนส่ง

ค. คลังวัตถุระเบิด

ง. เลี้ยงม้า โค กระบือ สุกร หมู แกะ ห่าน เป็ด หรือไก่ เพื่อการค้าหรือก่อเหตุรำคาญตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข

จ. ไซโลเก็บผลิตผลการเกษตร

ฉ. สุสาน หรือฌาปนสถาน

ช. กำจัดขยะมูลฝอยหรือสิ่งปฏิกูล

4) ประเภทอุตสาหกรรมและคลังสินค้า ใช้พื้นที่เพื่อการอุตสาหกรรมและคลังสินค้า การสาธารณูปโภค สาธารณูปการ ไม่น้อยกว่าร้อยละ 60 ของที่ดินประเภทนั้น ในแต่ละบริเวณและห้ามใช้ประโยชน์ในกิจการดังต่อไปนี้

ก. สถานสงเคราะห์หรือรับเลี้ยงคนชรา

ข. สถานสงเคราะห์หรือรับเลี้ยงเด็ก

ค. สุสาน หรือฌาปนสถาน

5) ประเภทชนบทและเกษตรกรรม ใช้พื้นที่เพื่อการเกษตร หรือเกี่ยวข้องกับการเกษตร (รวมปศุสัตว์ด้วย) ไม่น้อยกว่าร้อยละ 90 ของที่ดินประเภทนั้นในแต่ละบริเวณ และห้ามใช้ประโยชน์ในที่ดินดังต่อไปนี้

ก. จัดสรรที่ดินเพื่อการอยู่อาศัย ประกอบการพาณิชย์ หรือประกอบการอุตสาหกรรม

ข. โรงงานทุกประเภท เว้นแต่โรงงานที่ประกอบกิจการโดยไม่ก่อเหตุรำคาญตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข ไม่เป็นมลพิษต่อชุมชนหรือสิ่งแวดล้อม

6) ประเภทที่โล่งแจ้งเพื่อการนันทนาการ และรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมใช้ประโยชน์เพื่อนันทนาการ (พักผ่อนหย่อนใจ) หรือเกี่ยวข้องกับการนันทนาการ การรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมหรือสาธารณสุขประโยชน์เท่านั้น

7) ประเภทสถาบันการศึกษา ใช้ประโยชน์เพื่อการศึกษา หรือเกี่ยวข้องกับการศึกษาหรือสาธารณสุขประโยชน์เท่านั้น

8) ประเภทสถาบันศาสนา ใช้ประโยชน์เพื่อการศึกษา การศาสนา - สาธารณประโยชน์เท่านั้น

9) ประเภทสถาบันราชการ การสาธารณสุขโรคและสาธารณสุขการ ใช้เพื่อกิจการของรัฐ กิจการสาธารณสุขโรคและสาธารณสุขการเท่านั้น

กฎหมายและข้อบังคับเกี่ยวกับการจัดการทรัพยากร

กฎหมายและข้อบังคับต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องในเขตที่ดินชายทะเลริมหลายประเภทด้วยกัน และพอจะสรุปเป็นกลุ่ม ๆ ได้ดังต่อไปนี้

กฎหมายว่าด้วยการอนุรักษ์ธรรมชาติ (Nature Conservation Act)

กฎหมายและข้อบังคับประเภทนี้ประกอบด้วย พ.ร.บ. คุ้มครองสัตว์ป่า ปี 2503 พ.ร.บ. อุทยานแห่งชาติ ปี 2504 และ พ.ร.บ. ป่าสงวนแห่งชาติ ปี 2507 พ.ร.บ. ทั้ง 3 ฉบับครอบคลุมทั้งส่วนพื้นดินและพื้นน้ำ โดยเฉพาะ พ.ร.บ. อุทยานแห่งชาตินั้นได้ให้ความหมายว่าส่วนพื้นดินในที่นี้จะรวมถึงส่วนพื้นน้ำในเขตอุทยานแห่งชาติด้วย และกรมป่าไม้เป็นหน่วยงานที่ใช้กฎหมายฉบับนี้

กฎหมายว่าด้วยการสำรวจและการใช้ทรัพยากร (Natural Resources Exploitation Act)

กฎหมายประเภทนี้มีหลายฉบับด้วยกัน เช่น พ.ร.บ. ป่าไม้ ปี 2484 (Forest Act of 1941) เป็นกฎหมายที่ให้อำนาจเจ้าหน้าที่ของกรมป่าไม้ ในการคุ้มครองและจัดการป่าไม้ของประเทศ พ.ร.บ. การประมง ปี 2490 (Fisheries Act of 1947) เป็นกฎหมายที่ควบคุมและจัดการใช้ประโยชน์ทรัพยากร โดยกรมประมงเป็นผู้ใช้กฎหมายนี้ พ.ร.บ. แร่ ปี 2510 เป็นกฎหมายที่ให้อำนาจเจ้าหน้าที่ของกรมทรัพยากรธรณี ในการจัดการควบคุมการใช้ประโยชน์ทรัพยากรแร่ธาตุในประเทศ ทั้งในรูปของการสำรวจ การให้อนุญาตการทำเหมือง รวมทั้งควบคุมการผลิตและจำหน่ายแร่ พ.ร.บ. ปิโตรเลียม ปี 2514 เป็นกฎหมายเกี่ยวกับการจัดการสำรวจและผลิตน้ำมันและแก๊ส ซึ่งการปิโตรเลียมแห่งประเทศไทยเป็นผู้ใช้กฎหมายฉบับนี้ และ พ.ร.บ. การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ปี 2522 เป็นกฎหมายที่ให้อำนาจแก่การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ในการสำรวจ วางแผน จัดสร้าง และพัฒนาการท่องเที่ยว

กฎหมายว่าด้วยการป้องกันสิ่งแวดล้อม (Environmental Protection Act)

กฎหมายที่ว่าด้วยการป้องกันสิ่งแวดล้อม ได้แก่ พ.ร.บ. ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ปี 2518 เป็นกฎหมายที่เกี่ยวกับการควบคุมคุณภาพมาตรฐานของสิ่งแวดล้อมของประเทศ รวมทั้งการควบคุมผลกระทบทางสิ่งแวดล้อมจากโครงการพัฒนาต่าง ๆ พ.ร.บ. ดังกล่าวนี้นำมาคณะกรรมาธิการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติเป็นหน่วยงานรับผิดชอบ และดำเนินการตามกฎหมาย

กฎหมายว่าด้วยการใช้ประโยชน์ดินและน้ำ

กฎหมายที่เกี่ยวกับที่ดินในประเทศไทยนั้นมีความสลับซับซ้อน แต่เมื่อพิจารณาถึงตัวบทกฎหมายที่อยู่ในกลุ่มนี้แล้ว ประกอบด้วย 2 ประเภทใหญ่ ๆ ได้แก่ กฎหมายการถือครองที่ดินและกฎหมายการวางการใช้ประโยชน์ที่ดิน สำหรับกฎหมายว่าด้วยการถือครองที่ดินประกอบด้วยกฎหมายที่ดินของประเทศไทย ปี 2497 และกฎหมายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับสิทธิการถือครองที่ดิน ซึ่งอยู่ภายใต้กฎหมายแม่และพาณิชย์ และกฎหมายอื่นที่สำคัญ ได้แก่ พ.ร.บ. จัดที่ดินเพื่อการครองชีพ ปี 2521 และ พ.ร.บ. ปฏิรูปที่ดินเพื่อการเกษตรกรรม ปี 2518 สำหรับกฎหมายในกลุ่ม

ของการวางแผนการใช้ที่ดินนั้นประกอบด้วย พ.ร.บ.ผังเมือง ปี 2518 พ.ร.บ.การจัดประเภทการใช้ที่ดินเพื่อการเกษตร ปี 2458 และที่ใหม่ที่สุด ได้แก่ พ.ร.บ.พัฒนาที่ดิน ปี 2526 ซึ่งกฎหมายดังกล่าวนี้จะประกอบในการวางแผนการใช้ประโยชน์ที่ดิน ทั้งในเมืองและชนบท และผนวกกับกฎหมายการแบ่งเขตที่ดิน ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้อยู่ในปัจจุบันทั้งเก่าและใหม่ เช่น พ.ร.บ.ควบคุมการก่อสร้างอาคาร ปี 2520

ทางด้านกฎหมายที่กั้นน้ำนั้น พ.ร.บ.การเดินเรือในเขตน่าน้ำไทย ปี 2456 ซึ่งเป็นกฎหมายที่เก่าแก่ที่สุด ซึ่งครอบคลุมทั้งการเดินเรือในทะเลและลำน้ำภายใน ดังได้กล่าวไว้ว่า "เขตน่าน้ำไทย" หมายรวมถึง "เขตน่าน้ำไทยทั้งหมด ท่าเรือ ที่จอดเรือ แม่น้ำ และลำคลองทั้งหมดในราชอาณาจักรไทย" ส่วนหนึ่งของข้อตกลงแห่งเจเนวาปี 2505 ที่เกี่ยวกับกฎหมายทะเล และตามข้อตกลงของกฎหมายทางทะเลของสหประชาชาติ ปี 2525 ซึ่งประเทศไทยเป็นประเทศในคู่สัญญาด้วยนั้น เขตน่าน้ำไทยครอบคลุมพื้นที่ในระยะ 12 ไมล์ทะเล และ 24 ไมล์ทะเล สำหรับในเขต Contiguous ซึ่งวัดจากเส้นฐาน ตั้งแต่ปี 2509 เป็นต้นมา และในปี 2512 รัฐบาลไทยได้ประกาศการครอบครองทรัพยากรธรรมชาติบริเวณไหล่ทวีป ทั้งที่อยู่ในน้ำและอยู่ใต้ดิน ทั้งในอ่าวไทยและทะเลอันดามัน ขณะเดียวกัน ในวันที่ 23 กุมภาพันธ์ 2524 ประเทศไทยก็ได้ประกาศขยายเขตเศรษฐกิจจำเพาะออกไปเป็น 200 ไมล์ทะเล อย่างไรก็ตามความหมายของคำว่า "ชายฝั่งทะเล" นั้น ยังไม่มีข้อกำหนดในกฎหมายและในเอกสารอื่น ๆ

6.9 ข้อเสนอแนะในการศึกษาต่อไป

การศึกษาเพื่อหาแนวทางการใช้ที่ดินเพื่อการท่องเที่ยวชุมชนเทศบาลเมือง ชุมชนหาดป่าตอง ชุมชนหาดกะตะ-กะรน และชุมชนหาดราไวย์นี้ เป็นการศึกษาและแนะนำแนวทางอย่างกว้าง ๆ ซึ่งผลการศึกษาเป็นไปตามหลักวิชาการ ในรายละเอียดของแต่ละส่วน การใช้ที่ดินควรที่จะมีการศึกษาโดยผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านไป เช่น การประปา ขนาดท่อประปา การก่อสร้างถนน หรือระบบบำบัดน้ำเสียเหล่านี้เป็นต้น ควรจะมีการศึกษาในรายละเอียดให้เหมาะสมกับสภาพเมืองในอนาคตจะทำให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น